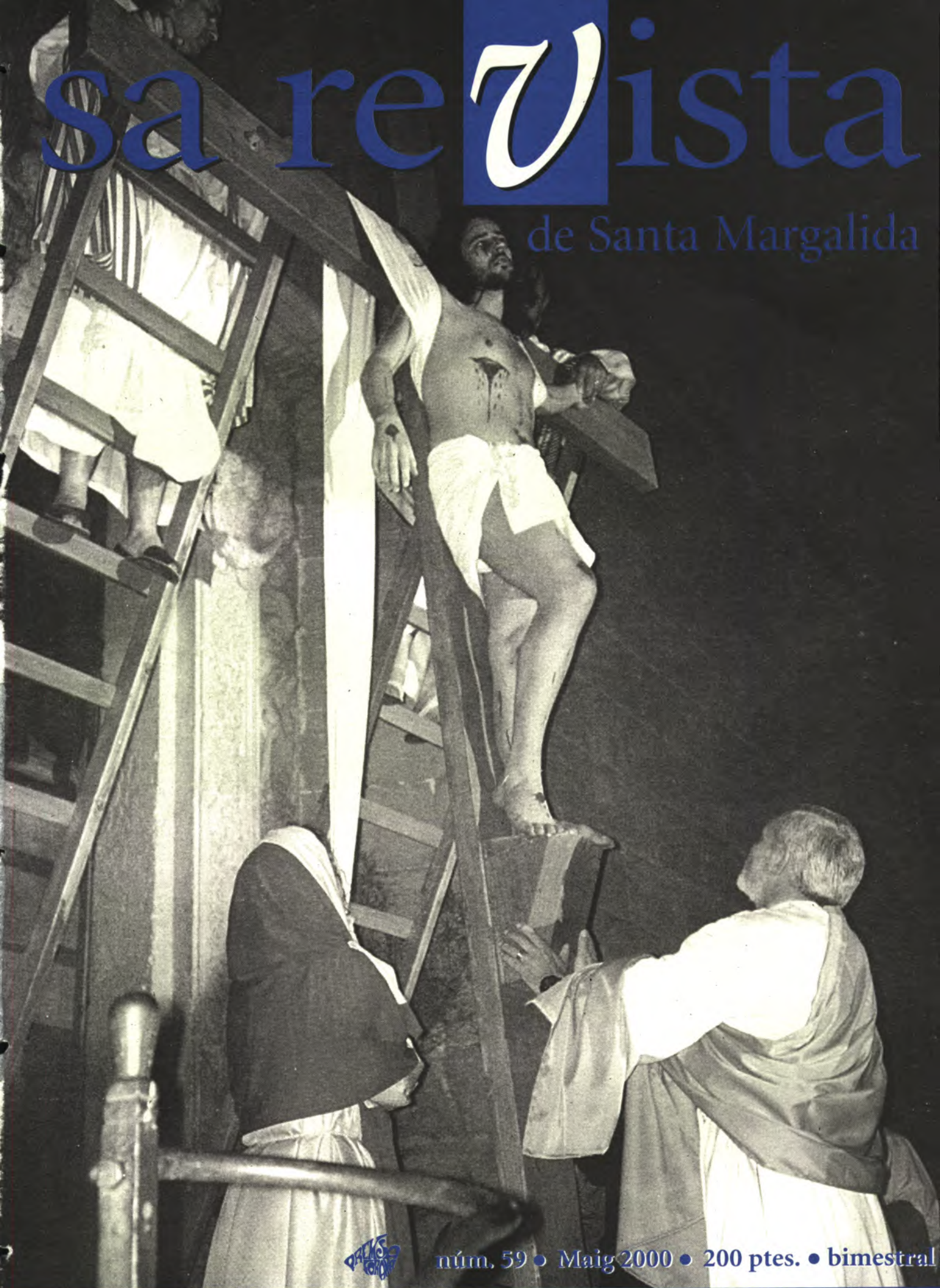

sa re7ista

de Santa Margalida

núm. 59 • Maig 2000 • 200 ptes. • bimestral

La Fira i Setmana Santa • Una residència per als vells • Portal obert al món

* PVP Recomendado (Incluye impuestos, Transporte, Nissan Assistance, Campaña promocional con aportación del concesionario y 5 años de Garantía sin límite de km.) para Península y Baleares. Precios válidos hasta fin de mes para vehículos en Stock. No incluye Plan Prever.

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta: Tel./Fax: 52 39 94
Móvil. 908 83 83 05 · Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 · STA. MARGALIDA

¿Qué mérito tiene que un coche así tenga 5 años de garantía?

5 años de garantía sin límite de kilometraje.

Ciertas diferencias del nuevo Nissan Primera se disfrutan desde el primer momento: Su diseño sólido y deportivo. El confort, la elegancia y el silencio de su interior. La temperatura perfecta, gracias a su climatizador. La extraordinaria visibilidad de sus Ópticas de Xenon. El sistema de frenada NHA (Nissan Brake Assist), que garantiza mayor eficacia de frenada con menor esfuerzo. La Suspensión Multi-link mejorada que le da estabilidad, control y agilidad. Los airbags laterales y frontales con protectores para el tórax y la cabeza. El revolucionario Cambio Hypertronic, que permite escoger entre automático CVT y manual secuencial de 6 velocidades. La gestión electrónica del motor que optimiza el consumo de combustible y el rendimiento en toda la gama de revoluciones. Sus versiones 1.6 (100 CV), 1.8 (114 CV), 2.0 (140 CV) y turbodiesel (90 CV). Las carrocerías 4, 5 puertas y SportWagon. En cambio, hay otras diferencias que tardará años en disfrutar. Como su garantía: 5 años, sin límite de kilometraje. Aunque si le damos una garantía así es por una razón muy sencilla: lo más probable es que nunca la necesite.

Equipamiento según versiones.

PRIMERA	P.V.P. desde*
1.6 COMFORT 4/5 P (ABS/NBA)	2.354.000
1.8 COMFORT 4/5 P (ABS/NBA)	2.657.000
2.0 SPORT 5P (climat/faros Xenon/ABS/NBA)	3.287.000
2.0 TD COMFORT 4/5 P (ABS/NBA)	2.597.000
2.0 TD COMFORT SportWagon (ABS/NBA)	2.747.000

Nuevo Climatizador.

Nuevo Nissan Primera. Infinitamente coche.

5 Años de Garantía sin Límite de Kilometraje

CONDUCE Y DISFRUTA

Una residència per als vells

COM ja hem informat a altres llocs de la revista, l'ajuntament i els seus serveis socials, s'han reunit amb les associacions de gent gran de la Vila i Can Picafort, per tractar el tema de la residència per a la gent de més edat del municipi i de la confecció d'unes enquestes encaminades a donar a conèixer les necessitats d'aquest col·lectiu de persones.

Des de fa anys és una aspiració dels margalidans poder comptar amb una residència, diríem que és una aspiració de la gent major de molts de pobles, tot i que els que actualment en podrien esser usuaris és gent que encara, en una majoria, considera quasi una deshonra haver d'acabar els seus dies en un establiment com el que ens ocupa. Però els temps canvien i ho fan d'una manera molt ràpida, ara els joves casats fan feina i molts es veuen en dificultats per poder atendre els seus fills i han de recórrer a les gorderies, quant i més es veurien impossibilitats, o al manco entrebancats, cas d'haver de tenir cura dels seus pares malalts o impossibilitats.

És idò aquest un tema que coueja a la nostra Vila, però sembla ser que, fins ara, ningú no s'havia decidit a enfrontar-lo, tot i que som conscients que el que s'ha fet és només una passa prou

petita en aquesta direcció, però les primeres passes quasi sempre solen esser curtes, més val això, si s'arriba a bon fi, que no una arrencada de cavall i arribada d'ase.

Sabem, i a ningú no se li amaga, de les dificultats, sobretot de manteniment d'una residència, que moltes vegades el que poden pagar els usuaris no arribi al mínim necessari i que les institucions públiques no poden abastar el volum de les despeses que ocasiona, per aquest motiu els governs autonòmics d'aquesta comunitat, l'anterior i l'actual, són més proclives a uns centres de dia que no a residències, per varis motius. Per tant és fa necessari treballar, tots, per mirar d'aconseguir el que sigui millor per a Santa Margalida i els seus habitants.

Per això ens ha sobtat en aquest tema una certa reticència per part de sectors a qui l'assumpte afecta

directament, cosa que se'ns fa difícil d'entendre a no ser que anem errats en la nostra interpretació de certes opinions. Hi ha qui diu que rera de tot això s'hi amaga alguna cosa més, és vera que som bastants donats a veure bubotes que, a vegades hi són i altres les hem inventades. Potser pecam d'ingenuus però no arribam a veure secrets inconfessables per tot arreu, ni tenim vocació de posar entrebancs a les coses que, en principi, sembla que han de ser positives per a la nostra comunitat margalidana.

De moment, pensam que no hi ha massa coses més que dir, no som en el tema que tractam ni pessimistes ni optimistes, simplement espectants, a veure que és el que passa, ja ho veurem l'ase on s'ajaurà. Quan la cosa estigui més perfilada, quan es vegi per on van els trets, després de les consultes amb els qui tenen el mànec de la pella, serà el moment d'expressar les nostres opinions i, si podem, fer valer els drets dels margalidans a ser atesos com pertoca i com demanda la societat que ens ha tocat viure. Esperem idò que aquesta primera passa es concreti en alguna cosa més i no facem la traveta abans de començar a caminar.■

Redacció

E-mail: sarevista@ctv.es

Revista de Santa Margalida • número 59 • Maig 2000 • Edita: Obra Cultural Balear • direcció: Rafel Bordoy • redacció: Joan Malondra, Maria Fornés, Martí Torres, Miquel Bordoy, Margalida Rosselló, Antònia Calafat, Francisca Moreno, El lleó de la metro • col·laboren: A.P.I.M.A. del C.P. Eleonor Bosch, Turó del Drac, Felip Díez, Mateu Martí, Guillem Mayol, I.E.S. de Santa Margalida, Toni Mas, Josep Escalas i Muntaner, Sergio Storti Fornés • fotografia: Rafel Bordoy, Martí Torres • disseny i maquetació: Miquel Bordoy i Antònia Calafat • adreça: C/ Xaloc, 2 - Tel./fax: 971 52 33 92 - 07450 Santa Margalida. • impressió: Gràfiques SIBA S.L. - Tel. 971 52 32 44 • dipòsit legal: 495-1989 • Aquesta revista ha estat impresa en paper ecològic. La redacció d'aquesta revista vol manifestar que sols expressen la seva opinió l'editorial i els articles signats per la redacció. Els altres són responsabilitat dels autors que exerciten el dret de la llibertat d'expressió mitjançant la revista.

I PREMI DE FOTOGRAFIA VILA DE LLOSETA

- Tema: Fotografies relacionades amb el calçat.
- En aquest concurs hi pot participar qui ho desitgi. Cada participant podrà presentar un màxim de tres fotografies en blanc i negre, color o qualsevol altre tipus de tècnica fotogràfica.
- Les fotografies tendran un mínim de 20X26 i un màxim de 30X45.
- Les fotografies es presentaran a l'Ajuntament de Lloseta i el termini de presentació finalitza el dia 19 de maig del 2000 a les 14 hores.
- A la part de darrera de les obres s'hi farà constar i nom i l'adreça de l'autor.

· Els premis són de 50.000, 35.000 i 25.000 pessetes.

IX CONCURS CONTE CURT SANT BARTOMEU I V CON- CURS JUVENIL 2000

- Els premis del IX Concurs de conte curt són 120.000, 75.000 i 50.000 pessetes.
- Els premis del V Concurs Juvenil (menors de 25 anys) són 30.000, 20.000 i 10.000 pessetes.
- Cada autor podrà concórrer amb una sola obra, inèdita.
- L'extensió serà d'entre 5 i 10 folis i es presentaran quatre còpies escrites a màquina i signades amb pseudònim i dins un sobre tancat hi figuraran el tí-

tol de l'obra i el nom, DNI i adreça de l'autor.

- Els treball s'enviaran a l'Ajuntament de Montuiri i el termini per a la presentació conclourà el dia 28 de juliol del 2000.
- Aquest concurs el convoquen l'Ajuntament de Montuiri, la Correduria d'Assurances Gomila i la Revista Bona Pau.

V JORNADES D'ESTUDIS LO- CALS MANCOMUNITAT DEL PLA DE MALLORCA

- Se celebraran els dies 12 i 13 de maig del 2000 a l'Auditori del Casal Pere Capellà d'Algaida.

AVÍS ALS LECTORS DE SA REVISTA DE SANTA MARGALIDA

A la revista anterior comentàvem el fet de la publicació d'un fulletó que edita l'Ajuntament de Santa Margalida i la inclusió del mateix a la nostra revista, cosa que, com quasi tot, ha agradat a uns i desagradat a altres, nosaltres pensam que la mesura és positiva i per això li hem donat suport. Per si fos necessari, cas que qualcú no ho tengui clar, hem de dir que un bolletí informatiu de l'ajuntament és simplement això: un bolletí (jo també escric bolletí, paraula totalment correcta en català) on l'ajuntament fa arribar als ciutadans les notícies i comunicacions que estima oportunes, l'ajuntament és qui patrocina l'edició i el responsable del seu contingut. Nosalters inclourem el bolletí dins la revista, encartat i no

cosit, per un acord entre les revistes locals i l'ajuntament

Ara és necessari comentar una altra cosa que afecta aquesta revista:

Segons sembla, com a conseqüència de la política que l'ajuntament vol dur endavant en el tema de les subvencions atorgades a entitats culturals i ciutadanes, es dona el cas que l'ajuda -en el nostre cas contraprestació- que rebien aquesta revista i la de Can Picafort s'han vist incrementades, recordau que diguerem que des de fa més de deu anys aquesta ajuda no havia variat en absolut i ni ara ni llavors nosaltres no havíem demanat cap casta d'augment. Donat però el cas de l'increment, trobam que, naturalment, això ha de revertir en benefici de la publicació i dels que en

sou lectors, per tant el que pensam fer és, a més de mantenir el preu de la revista i de la subscripció, intentar qualche tipus de mesura que redundi en una major qualitat i la faci més atractiva al lector. Tenim la intenció de no fer les coses a l'atropellada i ens prendrem un temps per estudiar la millor manera de fer-ho i mirar que és el que ens permet la nova situació. Pensam, però, que a partir del número seixanta, que és el següent, qualche cosa es podrà apreciar. En tot cas estarem atents i receptius a l'acceptació que les renovacions puguin tenir i als suggeriments que ens vogueu fer. ▀

Redacció

PRESSUPOST MUNICIPAL 2000

L'equip de govern de l'ajuntament de Santa Margalida, en un ple celebrat els dia 25 d'abril, va aprovar el pressupost per a l'any 2000, per un import de 1.523.648.185 pessetes. L'oposició va abandonar la sala de plens a l'hora d'efectuar-se la votació per tal de manifestar la seva disconformitat.

En el capítol de despeses, la partida més nombrosa és la d'"Inversions reals" xifrada en 473.954.685 pessetes, on hi destaquen 137.362.589 pessetes per a la construcció d'unes aules al Col·legi Elionor Bosch. En el d'ingressos destaquen els 400 milions de pessetes en concepte de recaptació de l'I.B.I. Urbana (Imposts sobre Bens Immobles).

A la Vila passen coses....

UN CARNAVAL BEN ANIMAT

SI bé la rueta dels nins del Col·legi va revestir la brillantor dels altres anys, avui ens satisfà poder donar notícia de l'èxit que va assolir la rua que es va celebrar el darrer diumenge de carnaval a la Vila. No sabem si va ser per la llepolia dels premis que va anunciar l'Ajuntament, vertaderament substanciosos o per qualsevol altra raó, el fet és que poguerem veure una desfilada de devers nou carrosses i més d'una dotzena de comparses que donaren mola vistositat a la rua i molta animació. Això sí, no va mancar un punt de polèmica centrada en la participació o no participació de comparses i carrosses que havien estat premiades a Can Picafort uns dies abans. Potser caldria espinzellar una mica les bases del concurs però opinam que la participació ha de ser oberta en benefici de l'animació. La torrada damunt la Plaça i el ball que va tenir lloc a continuació tengueren també una nombrosa participació i acabaren de fer la festa. Esperem que una cosa que ha començat amb bon peu no sigui de dura-da curta.

ELS XIPRERS DEL CEMENTERI

SI a la revista anterior ens referíem a l'eixalada que s'havia donat als arbres de la Plaça de la Vila, avui ens hem de referir als xiprers dels cementeri que

han estat coronats sense misericòrdia, i ja hi tornam a ser: uns diuen que han fet molt bé tallant-los i altres que això és una barbaritat. Els xiprers han estat sempre arbres que han donat caracter als cementeris i els de Santa Margalida no eren una excepció, qualcú ens ha dit d'una manera si voleu un poc macabra que ara el cementeri de Santa Margalida sembla una urbanització per posar-hi ossos. A la Vila les tallades d'arbres quasi sempre són polèmiques, recordau els de la Costa d'en Piulo, els pins de l'escalonada de l'església... potser els responsables municipals, abans d'encomanar-se a la màquina de serrar, no farien malament escoltant el que opina la gent.

A la vista de les restes del naufragi del xiprer del cementeri em vénen al record aquells versos que Gerardo Diego va dedicar al xiprer de Silos:

"Enbiesto surtidor de sombra y sueño que acongojas el cielo con tu lanza."

"Chorro que a las estrellas casi alcanza devanando a si mismo en loco empeño."

Mástil de soledad, prodigio isleño; flecha de fe, saeta de esperanza..."

CONSULTA POPULAR A CAN PICAFORT

EL diumenge dia 26 de març, es va fer a

Can Picafort una consulta popular en la que els picaforters votaren el canvi de sentit de la circulació en el carrer Col·lon. Aquest assumpte havia esdevingut polèmic des de que l'any 1996 es va posar aquesta via de sentit únic, amb l'entrada de la part de Son Bauló. Aquesta solució no va satisfer a molts de comerciants de la zona que insistiren en diverses ocasions que l'entrada fos en sentit contrari, és a dir, de la part de la Caseta dels Capellans. Ara l'ajuntament ha convocat una consulta popular vinculant en la que van guanyar els partidaris del canvi de sentit en una proporció de dos a un, per tant, segons l'ajuntament, possiblement quan surti al carrer aquesta revista ja s'hurà procedit al canvi de la senyalització.

EL CINTURÓ CICLISTA DE MALLORCA

UNA vegada més el Cinturó Ciclista de Mallorca ha cebrat una etapa amb començament i acabament a la Vila, ara però sense l'alicent de veure participar-hi en Toni Tauler. La veritat és que no hi va haver massa animació per part de la gent de Santa Margalida, però el que és més llastimós és que a l'hora de les distincions i entrega de maillots als corredors, no va comparèixer cap representant de l'Ajuntament de Santa Margalida, malgrat ser requerits en vàries ocasions. Si no anam errats la regidora de Can Picafort Unit es va presentar a misses dites.■

Eleccions Generals març del 2000

UNES eleccions generals no són precisament les que ens toquen més d'aprop als margalidans, en un ordre correlatiu, anirien en primer lloc les municipals, després les autonòmiques, les generals i les europees. Però no podem perdre de vista que, ens agradi o no, el govern central pesa prou sobre el conjunt de l'estat espanyol com per que obviem la importància que unes eleccions generals tenen sobre el conjunt dels mallorquins i dels margalidans i, per aquest motiu, pensam que no hi és de més fer-ne un comentari.

Aquí també, com va ocórrer com a la resta d'Espanya i de Mallorca, manco a Costitx, va guanyar el PP amb una ventatja considerable: 2.466 vots va aconseguir el PP, 923 el PSOE, 172 el PSM-EN, 120 UM-INME, 74 IU, 103 se'n repartiren altres partits i 37 eren en blanc. Això pel que fa al Congrés de Diputats i un fet semblant es va donar en el Senat.

Després d'observar, escoltar i llegir el que s'ha dit i publicat sobre aquest procés electoral, hem de concloure que hem notat una diferència respecte d'altres eleccions: ara, no sabem si per l'abultada i inesperada victòria del PP, però, no tots han guanyat com solia passar quasi sempre; aquelles "dolces derrotes" d'antany, aquells "hem perdut però hem guanyat" i altres lectures semblants que feien els partits després de les eleccions, no s'han manifestat aquest pic. Ara el que preocupa més, sobretot als perdedors de la nostra comunitat, és l'extrapolació, tots coincideixen en declarar que unes generals no són ni unes municipals ni unes autonòmiques -una obvietat que nin-

gú no pot posar en dubte- sobretot perquè d'aquí a les municipals i a les autonòmiques, encara ha de ploure molt -inclús en aquesta terra de pluges escasses- encara resten quasi quatre anys i després ja ho veurem.

Una altre tema del que es va parlar abans de les eleccions i ara se'n parla poc és el d'aconseguir representació a Madrid per part dels partits anomenats nacionalistes, tal vegada perquè sembla ser que ajuntant els vots de tots els partits, llevat del PP i PSOE, no bastaven ni per aconseguir un sol representant. I hom es pregunta: què pot fer un sol representant a Madrid entre 350 i més si, com és el cas actual, es donen majories absolutes? De veres que, personalment, em preocupa el cas dels partits nacionalistes, sobretot els d'aquí, que arrossegueu un estancament perllongat al llarg de molts d'anys i es consol·len amb una pujada d'unes dècimes percentuals o d'un milenar de vots, que molt poc tenen a veure amb un vertader i per ventura desitjable creixement del sentiment

nacionalista del nostre poble, i tal vegada molt amb la distribució de les subvencions o amb el control de certes institucions. Però si qualcú es vol enganar a ell mateix és ben amo de fer-ho, sobretot si això li serveix per assolir unes quotes de poder dins la comunitat que els pot fer creure que són qualque cosa.

Els ciutadans d'aquesta comunitat sí que han aconseguit representació a Madrid: els que han votat el PP i el PSOE, altra cosa és que aquesta representació serveixi per mirar de millorar les condicions de vida del nostre poble i per refermar una identitat i una personalitat pròpies que alguns considerariem desitjables, però que, malauradament, a molts no els preocupa en absolut. No sé on he sentit allò de: "sí no puedes vencer a tu enemigo únete a él", no vull dir amb això que tots hem de votar el PP o el PSOE, sinó que el que hauriem d'intentar, i els polítics els primers, és que la gent que ens representa allà on es prenen les decisions que ens afecten, mirassin de conjugar la seva pertinença a partits estatalistes amb una

eficaç defensa dels poble que els ha elegit. Pot ser això sigui una utopia com moltes altres, però sembla ser que ara estan de moda les utopies, sobretot per part d'aquells que no tenen massa més que oferir.

Una altra cosa que m'ha cridat l'atenció de les valoracions que es fan, a bou passat, després de fer el recompte de vots: sembla ser que els polítics saben el que vota cadas-

cú i el motius dels que no han anat a votar, és com si tothom portés escrit al front el que ha votat, a quin partit pertany i els motius que l'han impulsat a votar o a no votar. Així ens diuen que els seus "els han castigat amb l'abstenció", que han assolit els vots de tal o qual partit, que han perdut o han guanyat per tal o qual motiu... hi ho diuen amb una seguretat que qui ho escolta se sent un beneït rematat per no ha-

ver sabut veure allò que era tan evident.

Mentre, esperarem que arribi un dia en què tant els que guanyen com els que perden ho facin amb tota naturalitat, assumint cadascú els èxits o els fracassos com allò que diuen del bé i del mal, que no estan sempre al mateix portal.■

Rafel Bordoy i Pomar

**AUTOESCOLA
SANTA MARGALIDA**

C/. Joan Monjo March, 38
07450 STA. MARGALIDA

Telf.: 971 52 34 98
971 85 14 82

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

OPEL

**OPEL
ZAFIRA**

motor la vila, s.l.

SERVICI OFICIAL

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 971 52 39 04 - 07450 SANTA MARGALIDA

La Fira 2000 a Santa Margalida

col·lectiu "lavila.org", intentant donar a conèixer la nostra Vila per medi d'Internet i les possibilitats que la informàtica ens brinda i les que sens dubte ens podrà brindar en el futur.

El nombre d'exposicions de pintura presents a la Fira no hi ha dubte que fou nombrós, però aquí sí que voldríem fer un retret a l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament per no haver seleccionat prou, atenent a la qualitat dels artistes que hi eren presents. Lamentam haver-ho de dir però no tot es pot penjar a una sala d'exposicions i a l'Àrea de Cultura li pertoca vetlar perquè els treballs tinguin un mínim de qualitat, comprem que la tasca és ingrata però necessària si es vol assolir un cert nivell. Sí que destacariem la que presentaren Rafel i Xisca Moreno per la seva qualitat, originalitat i l'esforç que suposa convertir, pels seus propis medis i amb molta feina, una casa quasi en runes en una atractiva sala d'exposició.

Finalment, hem d'assenyalar que sembla que els polítics autonòmics, de Palma per entendre'ns, no són massa afectats de visitar la Fira de Santa Margalida -és un fet que s'ha repetit altres nays- no sabem si és perquè troben que no té prou solera, que estan massa ocupats, que no sintonitzen amb els que comanden a la Vila, o quin és el motiu, el cas és que sols el Conseller de presidència, Antoni Garcies, va visitar la Fira amb les autoritats locals. De totes maneres pensam que les absències no preocupen massa als margalidans. ▀

una bona idea que els comerciants margalidans pugin promocionar els seus productes però, una cosa que s'hauria de millorar és que quedaren estands buits i encara quedaven molts de comerciants a la Vila que no hi eren presents.

Els llocs on es mostaven els automòbils

eren tan nombrosos com en anys anteriors, una bona oferta i un bon mostrador de les diferents marques que confiuren el mercat de l'automoció.

Pensam que va ser poc nombrosa la participació a la Fira de les cases de maquinària agrícola.

Bona l'exposició de cotxes antics.

Les parades d'animals de distintes espècies i la demostració de doma dels cavalls gaudiren d'una general acceptació i és també una bona oferta per a la gent que li agrada anar a les fires.

La mostra d'artesans pensam que no va tenir el relleu que li pertoca, potser perquè al pati de l'Escola Vella estaven un poc a esquerra mà, també s'hauria de procurar una major participació d'aquest gremi.

Destacable va ser la mostra dels treballs dits a terme pels alumnes de l'Escola d'Adults, alguns d'ells de prou qualitat.

Important l'esforç del

AMB una molt notable afluència de visitants durant tota la jornada, es va celebrar a Santa Margalida la Fira de l'any 2000. El dia va ser molt bo, sobretot el matí, i això va convidar els visitants a donar-se una volta per totes i cadascuna de les distintes parades que conformaven el recinte ferial. Molta animació als carrers, des de l'Abeurador fins a la Creveta, propiciada per la gran quantitat d'opcions que ens oferia la Fira: exposicions i mostres d'animals de distintes espècies, maquinària agrícola, el ram de l'automòbil amb una nombrosa exposició, cotxes antics, mostra d'artesans, exposicions de pintura, llocs de venda, amb la profusa varietat que ofereix una fira, actes culturals i d'oci; contribuïren a conformar una diada molt atractiva que, assentada ja en el Diumenge del Ram, es va superant d'any en any.

Quins comentaris es podrien fer sobre la Fira d'enguany?

Trobam que un caire positiu van ser els estands que els comerciants de Santa Margalida tenien muntats al carrer Enginyer Felicià Fuster, ens sembla

La Setmana Santa

QUE la Setmana Santa margalidana, assolix ja una categoria notable no és una novetat, fa temps que venim repetint que any rera any es va millorant, cosa lloable i que evita caure en la monotonia i el costum que sempre acaben amb les millors empreses. El pas vivent de la confraria de la Mare de Déu de LLuc que surt el Dijous Sant, procura canviar cada any la seva representació, dins els marges que estableix la passió de Crist; enguany va representar el Sant Sopar, aconseguint una plasticitat i fidelitat molt destacables. El Divendres Sant, el pas de la Dolorosa de la mateixa confraria pensam que no es pot dir res de nou si no és destacar l'esperit de superació que el presideix. Però fa dos anys que un grup de gent posa en escena el Davallament a l'escalonada de l'església i vertaderament hem de concloure que és una iniciativa que ha gaudit d'un èxit remarcable, tant pel marc com per la qualitat de la representació i la cura que s'ha tingut dels detalls. Dies passats un diari de Palma, "Ultima Hora", va publicar unes fotografies i uns co-

mentaris sobre aquest acte, que té l'inconvenient que si segueix amb l'acceptació que ha tingut fins ara, el lloc serà petit per donar cabuda als qui ho voldran veure.

Que és el que es podria millorar de la Setmana Santa de la Vila? En primer lloc un major ordre i coordinació a les processons. Després és de lamentar que el pas dels caçadors hagi deixat de sortir, un altre pas vivent a la processó li donaria encara més relleu, sigui dels caçadors o de qualsevol altra confraria. I un suggeriment que ens ha arribat a les orelles: ja que s'ha procurat i aconseguit una dignitat i qualitat en les vestidures i l'entorn del Davallament, hi ha qui troba que la vestimenta dels centurions romans no assolix una dignitat comparable a la resta.

I ara un capítol a part per al fet que a la processó del Dijous Sant es cantassin "saetas", no sé si és la primera vegada que això es fa a la Vila però si que ens agradaria que fos la darrera. Res tenim que dir en con-

tra d'aquesta casta de manifestacions, sempre que sigui en el context adequat, allà on això és un costum arrelat i on es té com una expressió del fervor popular, però aquest no és el cas de Santa Margalida; prou s'han mixtificat els nostres costums i les nostres tradicions com per encara afegir més al banquet amb manifestacions que ens són per complet alienes. El mateix respecte que desitjam pels costums d'altres pobles és el que voldríem pels nostres. Tothom és lliure d'expressar-se així com vol, nosaltres també reclamam el dret de criticar allò que no ens agrada. ▮

Redacció

"la Caixa"

Plaça de la Vila • Santa Margalida

CASH IFA Nº 7 - Polígon Can Picafort

*EL CASH AMB ELS
MILLORS PREUS
DE LA ZONA*

Direcció: Jaume Sureda

Miguel Estelrich Virell

PROFESSOR DE BALL DE SALÓ
TOT TIPUS DE BALL

C/Des Puig, 2 - STA. MARGALIDA - Tels. 971 52 32 48

“Saetas” a la processó de Pasqua?

ABANS de tot, vull recalcar que pens que no hi ha cap llengua, ni cultura, ni cap poble, ni cap país millor que l'altre, i que sent per a les altres cultures i pobles el mateix respecte que voldria que sentissen per a la meua llengua, la meua cultura i el meu país.

Dit això, també vull dir que a mi, com a molta de gent de la Vila, no em va semblar gens bé que un home cantàs saetas a la processó del Dijous Sant. Però tan sols que ens entenguem: no dubt que las saetas no siguen una mostra ben viva de religiositat o que constituïsquin una mostra de la riquesa creadora i expressiva del folklore andalusí, però el fet és que no tenen res a veure amb la nostra tradició i que s'expressen en una altra llengua. Sempre he pensat que la dita mallorquina “lloc on vas, usança que trobes” i la castellana “allá donde fueres, haz lo que vieres” resumeixen el que hauria d'ésser el contacte entre col·lectivitats i cultures: respecte per l'altre i, sobretot, integració dels nous vinguts en les societats que han rebut (això no vol

dir que els immigrants hagen de renunciar a les seves arrels). A mi -i supòs que a ningú de la Vila- ens passaria mai pel cap posar-me a tocar la ximbomba i cantar gloses enmig d'un festival flamenco a Granada, ni a cantar cançons mallorquines dedicades a la Puríssima enmig de la festa del Rocío. No ho faria, en primera, perquè ho consideraria una manca de respecte -conscient o no- per a les festes d'aqueixa gent. Qui seria jo per introduir la cultura de Mallorca a aqueixes festes andaluses? Ningú. A més, la llengua que jo hauria emprat no seria la mateixa que la dels andalusos, vat ací quin seria el meu respecte per la seva festa i les seves tradicions. De la mateixa manera, si jo fos andalusí i estàs a Mallorca, no em revendria mai la idea de cantar saetas a les processons de Setmana Santa. Primer de tot, perquè hauria reparat que no en canten i que la norma és que tant els penitents com el públic de la processó estiguin en silenci (o això és el que hauria d'ésser); segon, perquè si qualcú vol canviar res han d'ésser els mallorquins per pròpia voluntat; tercera,

perquè, de més a més, la llengua que jo empraria a la Saeta (el castellà) no seria la llengua de Mallorca. I, el més important, no cantaria saetas perquè seria ben conscient (una altra cosa seria que no ho fos) que cantar-ne és una manca de respecte per a la processó i per als mallorquins.

Per acabar, una anècdota.

Qui escriu això és membre del grup organitzador de la Processó de la Beata i, un any, quan repartíem les gerres, se va entregar un al·lot vestit de “maño” (aragonès). Son pare es va encaparroar que el nin podia participar a la processó, perquè anava vestit de pagès (però aragonès). Un parell més d'organitzadors i jo li diguérem que ja ens anava bé el seu nin i el seu vestit, però que vestit així no participaria a la Processó, que aqueixa era una processó de Mallorca i mallorquina. I la resta de processons, dic jo, que no ho són també? I, si a qualcú li revé la idea de cantar Sor Tomaseta en castellà, com acabarem? Cantant Sor Tomaseta dónde estáis, ya os podeis esconder?

Antoni Mas

*Estam al seu
servei en tot allò
referent a
papereria i llibreria*

**MATERIAL D'OFICINA
MATERIAL ESCOLAR
LLIBRERIA**

C/. Buenavista, 78 - Tel. 85 17 82 - Can Picafort

Ctra. Vella de Bunyola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

L'IES de Santa Margalida GUARDONAT

L'INSTITUT de Santa Margalida campió del programa de Tele Nord "Natura en les teves mans"

A començaments del present curs escolar l'Institut de Santa Margalida fou convidat, juntament amb altres centres de la comarca, per Tele Nord, a participar en un programa-concurs titulat "Natura en les teves mans". La idea era realitzar i emetre en directe una sèrie de programes amb la participació d'estudiants dels instituts i col·legis de la Zona Nord de Mallorca, amb la temàtica medioambiental com a rerafons.

Després d'algunes reunions amb els diferents centres escolars i la direcció de la cadena televisiva, es va arribar a l'elaboració d'un disseny bàsic del programa quedant estructurat de la següent manera:

1. El programa tendria una periodicitat setmanal; el dividres a partir de les 21'30.

2. Els equips estarien integrats per 9 alumnes de 4t. d'ESO.

3. Les preguntes del concurs quedaven dividides en dos blocs: una part acadèmica i una altra de cultura general on s'inclourien aspectes medioambientals i de premsa escrita.

4. Es formarien inicialment dos grups, on els centres s'enfrontarien en forma de lligueta, és a dir, tots contra

tots. Posteriorment els dos primers de cada grup passarien a un sistema d'enfrontament directe, per arribar a l'últim programa que seria la gran final.

5. Els centres que hi participaven serien: els IES de Can Peu Blanc i Joan Taix de Sa Pobla, l'IES d'Alcúdia, els col·legis Montisó de Pollença, Porta des Moll d'Alcúdia, Sant Francesc d'Assís de Sa Pobla i l'IES de Santa Margalida.

Establertes les bases del concurs, ja només quedava seleccionar els nos-

l'IES de Can Peu Blanc i contra el Col·legi Porta des Moll d'Alcúdia. Cal remarcar que cada setmana que teníem programa els alumnes seleccionats es reunien diàriament a la biblioteca on, coordinats per un professor, preparaven el millor possible el concurs: repassant assignatures, mirant els diaris, atlas, enciclopèdies, etc. Un gran esforç que augmentava encara més quan hi havia època d'exàmens, la qual cosa passava molt sovint.

Als IES de Santa Margalida i de Can

Peu Blanc ens va tocar l'honor d'engegar el primer programa i la veritat és que ho férem molt bé guanyant un "rival" al qual tornàrem a veure mesos després, a la final. El següent enfrontament fou contra el col·legi Porta des Moll i acabà amb un empat justíssim, però que ens permetia arribar a les semifinals. El col·legi Montisó era el prò-

xim obstacle a superar i ho férem amb una certa facilitat, sense voler desmerèixer el rival. I arribam a la finalíssima, enfrontant-nos novament a Can Peu Blanc, el qual venia amb una clara, lògica i sana intenció de revenja. S'havien preparat a consciència, amb nous i millors alumnes que no havíem vist en la primera fase del programa i amb la clara intenció de guanyar-nos. Era l'últim programa i es respirava una visible tensió no tan sols en els alumnes sinó també en els professors acompanyants. Mitja hora abans de l'inici

En la primera fase del programa-concurs ens tocava enfrontar-nos amb

IES de Santa Margalida

del programa i sobre el "plató" televisiu els alumnes ocupaven els respectius seients, repassaven les anotacions, preparaven els materials bibliogràfics de suport, remullaven les resseques gargamelles amb un glop d'aigua, respiraven i sospiraven, entrecreuaven els dits en senyal de bona sort, es mossegaven les ungles, s'estrenyien els estómacs, amb una paraula, nervis, malgrat que alguns intentàvem dissimular-ho discretament.

A les 21'30, aquesta vegada amb puntualitat britànica i amb la presència d'algunes autoritats (responsables de GESA i d'algunes entitats col·laboradores), començà la clàssica litúrgia del programa: el bon vespre dels presentadors, la presentació dels equips, dels portaveus, publireportatge sobre els instituts, d'algunes empreses, etc. I entram de ple en el concurs. Ens toca a nosaltres respondre a la primera pregunta i l'encertam, també ho fan els

poblers. Després la tensió i el nerviosisme ens dugué a fallar dues preguntes seguides mentre que l'institut de Can Peu Blanc no fallava i a més sumava els rebots. Era la primera vegada de tots els programes en què les coses es presentaven realment crues, per no dir negres. El parcial era prou eloqüent: 2-10. Però a partir d'aquest instant es va produir una brillant reacció, la qual ens catapultà fins el favorable 12-10 que reflectia el marcador a la finalització de la primera part del concurs. Era un guarisme igualat, però esperançador. La segona part fou més equilibrada i fins el tram final no es va decidir qui guanyaria. I ho feren els nostres alumnes amb una gran fermesa i una mica de sort, però ja se sap que la sort està sempre al costat dels campions. El resultat final fou de:

IES Santa Margalida: 28

IES Can Peu Blanc: 21

Així doncs, estam d'enhorabona, estam ogullosíssims, agraïdíssims amb uns alumnes tan esplèndids, tan feiners i lluitadors, tan sacrificats i humils. Ells representen el nostre institut i, per això, tant el claustre de professors com el personal no docent volem expressar-los el nostre més sincer agraïment. ▀

*Bartomeu Crespi Soler
Cap d'Activitats Extraescolars*

Nota: La redacció de Sa Revista de Santa Margalida vol manifestar també la seva felicitació i enhorabona als alumnes de l'IES de Santa Margalida.

La direcció i els professors de l'institut conviden la gent de la Vila a un concert sobre Bach que oferiran uns alumnes de l'institut, la segona setmana de juny.

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES acromar TOURS S.A.

BAL.-082

AGENTE AUTORIZADO
BILLETEAJE INTERNACIONAL

Paseo Colón, 112 - B

Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69

07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES DE AVENTURA
VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS - VIAJES DE BODA
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:

RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

IBEROFJET
 Spanair

OotOUR
 Lufthansa

MUNDICOLOR
air europa

 Hapag-Lloyd Flug
TRANSMEDITERRANEA

 Condor

TALLER MECANICO
MIGUEL SALVA REUS

NOU FORD RANGER

C/. Miquel Ordinas, 20 - 07450 Santa Margalida - Tel. 971 52 32 75 - Tel. mòvil 629 64 86 26

Almacén
distribuidor
en Balears

**Conservas de Pescado, Vegetal
y Pescado Salado**

Especialidades:

Anchoas del Cantàbrico "El Velero" y "Rezumar"
Bacalao importación de Islandia

C/. Joan Muntaner Bujosa, 29 C
Tel/Fax 73 38 44

Palma de Mallorca

**IMPREMTA
PAPERERIA**

OFERTA DE TREBALL

**NECESSITAM AL·LOTA
PER FER FEINA**

C/. Eng. Felicià Fuster, 21 - SANTA MARGALIDA
Tel. 971 52 32 44 - Fax 971 85 61 79 - E-mail: sibagraf@ctv.es

ELECTRÒNICA CID

Venda de T. V. Color i Electrodomèstics en General
Primeres Marques
Servei Tècnic Ràpid

C/. Alba, nº 1 - CAN PICAFORT
Tel. 85 06 14

C/. Jovades, nº 33 - STA MARGALIDA
Tel. 52 32 10

Si volem ho podem fer

QUI és que havia dit que la Vila no era un poble actiu? Idò ja pot començar a empassar-se aquestes paraules perquè ho hem demostrat. Ja ho sabem que preparar coses costa molta feina i hores d'esforç, però si d'altres ho fan... no saltres per què no?. Aquest fet va quedar ben demostrat en el passat Carnestoltes; el poble va ser capaç de fer una Rua com molts altres pobles desitjarien, i en diumenge! (ja sabem que el diumenge per a molta gent és el dia de descans i de no fer res). Mai havíem vist cosa semblant, un acte grandios on tot el poble hi va col·laborar, bé participant a la Rua o bé mirant-la passar. Però la pregunta és: què ha fet la gent durant tots aquests anys que no hi havia més que una petita Rueta de l'escola? No en feia cas? Jo crec que no tenia la mateixa importància per a la gent que no tenia qualche petit conegut que hi participés. Idò, com és que en un any el poble ha estat capaç de fer una Rua així com toca, ha canviat el poble d'un dia per l'altre o hi ha un altre motiu? O potser la gent necessita el reclam dels doblers per fer coses? La gent fa les coses per gust o per guanyar

qualque mica de "pasta"? Pareix que els doblers són l'ingredient fonamental perquè la gent s'inspi-ri i es pugui fer un acte on vengui tothom, ja sigui pel gust de participar o per la possibilitat de guanyar-los. **Personalment** crec que tots els sants ajuden i que els doblers són una bona cosa per atreure la gent a participar. Això és com per tot, si la gent veu que pot guanyar qualche cosa s'hi mira a l'hora de fer les coses, més que si ho fa per gust o ganes de passar-ho bé. Ja ho sabem en voler que el poble es mogui per una cosa o l'altra, val més que sigui per interès universal o simplement per doblers.

Em podeu dir **exagerat**, però en tenim un bon **exemple** amb les festes de Sant Antoni. El vespre de foguerons el poble es queda desert i aquest decreixement en el nombre de foguerons comença quan no es donaren premis significatius. Encara record quan era més jove que la gent de la Vila preparava grans foguerons, no molts però sí **grans** i ben treballats, i tothom tenia esment de fer el més gran, el més bonic o el més simbòlic (hi havia gent que

vora els foguerons feia qualche representació de gloses). Però una vegada que es va llevar el concurs, l'afecció va decaure. Ara, per Sant Antoni, si vols veure foguerons has de caminar per tot el poble per poder-ne veure un parell el mateix dia (un parell vol dir que no sobrepassen el nombre de quatre o cinc en un mateix vespre).

D'aquestes paraules no en vull fer una crítica, sinó que vull que tothom pensi amb això que he dit abans, i animar la gent perquè participi a les festes, no pel que pugui guanyar o pels comentaris que puguin fer els altres, sinó per autosatisfacció. També vull donar l'enhorabona a totes les persones que hi participaren perquè ho varen fer molt bé i a la resta que, de qualche manera, feren que aquest acte fos seguit amb èxit, i segur que l'any que ve hi haurà més gent i poc a poc aconseguirem consolidar aquesta festa i potenciar el nostre poble. Au idò!, molts d'anys i ja ens veurem en tornar.■

Guillem Mayol i Capó

FERRETERIA GARAU

S'Abeurador, 10 - 07450 STA. MARGALIDA - Tel./Fax 971 52 34 75
Isabel Garau, 27-B - 07458 CAN PICAFORT - Tel. 971 85 06 37

Joan Miquel Morey

L'AMO en Joan s'Espardenyer, va néixer Maria de la Salut, però els anys que porta vivint a la Vila, fan que el poguem incloure en aquesta nòmina de "margalidans" amb tots els mereixements, això no vol dir però que qui surti en aquestes pàgines d'entrevistes renunciïn, de cap manera, al seu lloc de naixença. A l'amo en Joan li podríem donar el títol de "darrer espardenyer", ja que amb ell s'acaba un ofici antic amb poques esperances de pervivència.

-Quin any vàreu néixer?

-Vaig néixer dia 27 de maig del 1927, a Maria de la Salut.

-Quans d'anys fa que viviu a la Vila?

-Hi duc 52 anys que fa que som casat i tres que n'hi havia fet de soldat, al polvorí que hi havia a ca na Ribes, devora el revolt de na Moranta.

-Quin és el vostre ofici?

-Sempre, tota la meua vida, he fet d'espardenyer, no he fet mai altra feina des de l'edat de catorze anys. Vaig anar a escola fins als catorze anys, però en tenir aquella edat ja no es podia anar més a escola. Uns mestres que hi havia a Maria que menjaven a ca nostra que teníem un cafè, em volien fer escola a ca nostra però com que la guerra va durar més del que ells feien comptes, aleshores em vaig posar a fer d'esper-

danyer.

-De qui vàreu aprendre l'ofici?

-De mon pare, i de dos oncles meus que també hi feien, l'oncle Pep i l'oncle Perico.

-Heu dit que a ca vostra teníeu cafè a més de fer d'espardenyers?

-Sí teníem cafè i fonda i li deien can Joan Saig.

-Quina classe d'espardenyes feieu?

-Primer en feiem de sola de jute, però deixaren de dur jute per mor de la guerra i ens posàrem a fer-ne de soles de roda de camió. Desfeiem les cobertes de goma de les rodes i les aplanaven dins el forn

clavades a una post de figuera. Més tard quan ja vivia a Santa Margalida em feren unes planxes de ferro que estrenyien les gomes i les duia al forn de Can Salvador i així no havia de clavar-les a les posts, les enforàvem el vespre i l'endemà ja estaven planes. Més tard ja ens enviaven les soles d'Alacant.

-Quantes espardenyes feieu en un dia?

-Sis o set parells.

-I que valia un parell?

-Devers sis o set pessetes.

-De llavors a ara, deu haver canviat molt la manera de fer la feina?

-Ha canviat molt ferm, ja més en-avant en podíem fer de 35 a 40 parells cada dia.

-Les espardenyes que feieu a ca el vostre pare, com les veníeu, per on les vos compraven?

-Mon pare, cada quinze dies, feia una volta amb el camió que repartia vi i licors de Can Feliciano. Al principi havia d'anar al pont del Rafal per agafar el camió, però un dia que anava a fer la volta D. Feliciano, el vell, quan va veure mon pare que esperava li va dir: "Joan que fas aquí?", mon pare li va dir: "Com que el camió no passa per Maria venc a esperar-lo aquí" i D. Feliciano li va dir

...deixaren de dur jute per mor de la guerra i ens posàrem a fer-ne de soles de roda de camió.

Margalidans

que a partir de llavors el camió passaria per Maria per recollir-lo. Quan mon pare es va retirar hi anava jo a fer aquesta volta per vendre les espardenyes.

-I anaveu a les botigues a vendre-les?

-Sí, la volta que feia era: Ariany, Petra, Vilafranca, Manacor, Son Servera, Capdepera, Cala Rajada, Artà i la Colònia de Sant Pere. Així ho vaig fer fins que va sortir una ordre que no podien anar més de dues persones dis la cabina dels camions, aleshores vaig comprar una moto Guzzi per fer la volta, després una Montesa i enviava el paquets amb el camió de can Feliciano, més tard vaig comprar un cotxe. També vaig anar a vendre les espardenyes als mercats de Muro i de Llubi.

-Aquest ofici vostre l'heu ensenyat a qualcú?

-Sí, l'he ensenyat al meu fill Domingo, però no hi treballa perquè no dona massa per viure, s'estima més dur l'estany que té a Maria.

-Encara es fabrica aquest tipus d'espardenya?

-Molt poc, crec que n'hi ha un per devers Porreres que encara en fa.

-Aquest tipus d'albarca menorquina que ens heu mostrat, deis que sou el primer que en va fer a Mallorca?

-Així és però comanades des de Ciutadella, un fabricant d'allà em va enviar una mostra i em va dir que miràs si la podria fer; però tenia l'inconvenient que havíem de cosir els darreres amb la mà i la resta es feia amb la màquina, però no en vaig arribar a enviar a Menorca perquè no podia fer-ne abastament, llavors tenia molta feina de fer les que en diuen "porqueres".

-Teníeu molta demanda?

-Sí però no trobava gent que volgués fer d'espardenyer i no podia fabricar a bastament.

-Heu tengut homes a fer feina amb vós?

-Sempre un o dos, en Mateu Cordat i l'amo en Joan Saig

-Com era el procés de fabricació de les espardenyes?

-Primer sobre els patrons tallàvem les peces de lona, els baixos de pell i després ho cosíem amb la màquina, llavors ho posavem sobre la forma -aquí he de dir que les formes de sabater són diferents de les d'espardenyer- abans ho empastàvem perquè enmotllàs millor; estiravem la peça després ho cosíem a la sola i la retallàvem i políem amb un trinxet i amb la màquina, l'endemà quan l'empastat era eixut tallàvem a l'obertura dels cordons, treiem la forma i posavem els cordons.

-Quins eren els números de peu que feieu?

-Des del més petit que era el número 20 fins el més gran que era el 48.

-I aquestes espardenyes que ens heu dit que valien a set pessetes el parell que valen ara?

-Ara valen unes 2.000 o 2.500 pessetes.

-I si ara després d'estar jubilat vos diguessin de fer unes espardenyes?

-Amb les mans no les podria fer perquè no tenc força a bastament, amb la màquina potser sí.

-Ens podríeu dir quats de parells d'esparden-

yes heu fet en la vostra vida?

-No que no ho podria dir, amb un any per ventura sí ja que el 1970 ho vaig apuntar per dies, venia a sortir una mitjana de devers quaranta parells cada dia, sense comptar els dies que sortia a fer volta.

L'amo en Joan té en el seu taller, ja oblidades i plenes de pols, lenes, formes, soles, patrons, màquines molt antigues i altres una mica més modernes, estris d'espardenyer que dormen el somni del temps, però no del tot oblidats ja que quan a l'amo en Joan li entra l'enyorança encara trulla per dins el taller, i amb el seu espai enllesteix qualche parell, no per vendre ni per negociar, sols per regalar o per espassar-se el cuquet que li han deixat tants d'anys d'ofici.■

Martí Torres i Rafel Bordoy

Actualitat de l'Obra Cultural Balear

DE l'Obra Cultural Balear de Palma es rebé la següent Nota de Premsa:

"La llei permet, en el cas d'un nom o llinatge notori o evident, que una simple declaració davant el Registre Civil possibiliti la inscripció en català".

L'OCB farà campanya a favor de la normalització dels noms de pila i llinatges al registre i acompanyarà personatges populars disposats a fer el canvi a la llengua pròpia.

El dia 27 de febrer va entrar en vigor la modificació del Reglament del Registre Civil (BOE del 26/2/2000), que desplega la Llei estatal del proppassat dia 5 de novembre. Aquesta Llei permet la substitució automàtica del nom de pila en "qualsevol de les llengües espanyoles", sempre que l'equivalent onomàstic sigui "notori", és a dir, del domini públic. Igualment, una "simple declaració davant l'encarregat del Registre Civil" permet la regularització ortogràfica dels llinatges i cognoms per adequar-los a la llengua pròpia del país, la catalana, excepte també quan no fos un fet

notori.

En els casos de "no notorietat", s'haurà d'acreditar, també per un sistema molt simplificat l'equivalència de noms i llinatges.

Aquesta "extraordinària facilitat legal" pensa l'OCB, acaba amb el procediment "burocratitzat i sovint dissuasori" implantat durant la transició política. Fa que a partir d'ara "ja no hi hagi cap excusa perquè la gent que vulgui que el seu nom i llinatges oficials corresponguin als reals, en lloc de continuar duent-los traduïts o mal escrits al DNI i a tota la paperassa legal, ho corregeixi ben fàcilment".

L'OCB considera que la correcció als noms i llinatges, que identifiquen i singularitzen cada persona, és tan important a nivell individual com la dels noms de lloc o topònims a nivell col·lectiu. Per aquesta raó va demanar fa uns mesos a la Conselleria d'Educació i Cultura que s'involucràs en aquesta matèria, a més a més durà a terme com a Entitat cívica en els pròxims mesos diverses accions per convèncer els mallorquins que regularitzin els seus

noms, començant per dur una sèrie de personatges populars al Registre perquè "prediquin amb l'exemple" i demostrar que ara aquest canvi "és la cosa més senzilla del món a més de constituir un acte de coherència personal, d'autoafirmació i de lleialtat lingüística per part de tots els que demanaran el canvi".

Palma 9 de febrer de 2000

"ELS PRINCIPIS D'UN IMPERI FINANCER"

La delegació de l'OCB a Santa Margalida, organitzà pel dia 28 d'abril la presentació del llibre sobre la vida del margalidà Joan March, "Els principis d'un imperi financier" de Pere Ferrer Guasp al local de l'Escola de Música.

ASSEMBLEA ANUAL

Pel dia 5 de maig, al mateix local de l'Escola de Música, se celebra l'assemblea anual de la delegació de Santa Margalida. ▀

**ASSESSORIA EMPRESARIAL
i DE GESTIÓ OLIVER, S.L.**

**Plaça de la Vila, 36 - 07450 SANTA MARGALIDA
Tels. 971 52 34 08 - 971 52 38 04 - Fax 971 52 38 04**

**ASSESSORIA FISCAL - COMPTABLE - SERVEIS INTEGRALS A EMPRESES
DECLARACIONS DE RENDA, PATRIMONI I SOCIETATS - COMPTABILITATS
ASSEGURANCES - GESTIONS I TRAMITACIONS EN GENERAL**

TENDREM UNA RESIDÈNCIA PELS MAJORS?

L'AJUNTAMENT de Santa Margalida, concretament el batle Antoni del Olmo i els regidors Felix Estelrich i Miquel Roig, convocaren les dues associacions de persones majors de la Vila -abans ho havien fet amb les de Can Picafort- per mirar la possibilitat que Santa Margalida pugui tenir una residència pels vells, o un centre de dia o la combinació de les dues coses. Es va parlar inclús de l'emplaçament que podria ser al Molí d'en Pons, però la primera passa era la confecció d'una enquesta entre les persones majors, per tal d'esbrinar quines són les necessitats i prendre el polze a l'opinió dels més directament interessats con són els majors de seixanta anys. A la vista dels resultats de l'enquesta és mirara de donar passes en un o altre sentit, veure les ajudes amb què es pugui comptar i quines possibilitats hi ha de portar el projecte endavant.

Les opinions semblen ser favorables a la residència, però pensam que són molts els pros i els contres que s'hauran de pesar, que la cosa no pareix tan fàcil i que s'hauran de posar els peus a terra i veure d'encertar en la millor solució per a la gent vella de la Vila, d'ara i del futur. Gran cosa és que s'hagi donat la primera passa, hauríem de pregar per que el projecte tengués continuïtat i que no es facin les coses sense tenir en compte les opinions de l'estament interessat.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ "HERO"

El divendres dia 31 de març, com a part de la celebració de l'onzè aniversari de l'Associació, va tenir lloc a la Llar dels padrins una vetlada de cinema d'aficionat amb la projecció de quatre pel·lícules del guardonat cineasta Rafel

Bordoy Valls, que varen entretenir els assistents encara que no fossin tan nombrosos com hauria estat desitjable.

El diumenge dia 9 d'abril va tenir lloc la celebració de la festa de XI aniversari de l'associació. Els actes començaren amb un concert de la Banda de Música de Santa Margalida a la Plaça de la Vila i una missa a la parròquia en sufragi dels socis difunts i el temple parroquial quasi es va omplir. L'associació "Hero" vol agrair públicament al rector Mn. Felip Diez el fet de celebrar aquesta missa, fora de l'horari normal de misses dels diumenges.

Després de la missa, dinar al restaurant s'Alqueria amb l'assistència de 600 persones, al qual hi eren presents la representació del President de la Comunitat Autònoma en la persona de la Consellera d'Innovació i Energia Misticòrdia Ramón; per part del CIM la sra. Dolça Mulet i el Cap de Relacions Institucionals sr. Guillem Ginart, les dues institucions entregaren unes plaques commemoratives. També hi era present el batle de Santa Margalida, Antoni del Olmo i varis regidors del consistori margalidà. El sr. Ginart, la Consellera i el batle de Santa Margalida pronunciaren unes paraules de salutació i d'enhorabona per l'Aniversari. Es varen entregar els carnets a socis nous, el darrer que es va entregar fou el número 773. La festa va acabar amb un ball ben animat.

L'associació "Hero" vol agrair a l'ajuntament, a "Sa Nostra", "La Caixa" i Banca March, les ajudes rebudes per poder celebrar aquesta festa, així com manifestar el seu reconeixement cap a totes les persones que hi foren presents.

VIATGE PER L'ANTIC REGNE DE MALLORCA

Cinquanta persones participaren del viatge, organitzat i subvencionat pel CIM, dins el cicle de conferències i viatges encaminats a donar a conèixer els escenaris de l'antic Regne de Mallorca. Aquest pic el destí era Barcelona amb una completa visita al barri gòtic i a l'Ajuntament de la ciutat. Després cap a Barbastre, a la comarca del Somontano a l'Alt Aragó on hi estarem allotjats. Com a punts interessants de la visita podem citar la vila d'Alquezar, la seva col·legiata de Santa Maria la Major i el paisatge impressionat que ho envolta tot; després la Catedral de Barbastre, carregada d'obres d'art i d'història, l'embassament del Grado i el santuari de Torreciudad, l'espai del vi al complex de Sant Julià; la ciutat de Saragossa amb els temples del Pilar, la Seo i el palau de l'Aljaiceria, un veratder compendi de la història del Regne d'Aragó i emporis de l'art i la cultura. El poble de L'Ainsa al pre-Pirineu, medieval i situat a la conca del riu Cinca, envoltat d'un paisatge increïble, on visitarem l'antiga col·legiata romànica i les runes d'un important castell. Un interessant viatge, del que tothom en va gaudir prou. ■

mm

Un PORTAL obert al món

JA comentàvem l'any passat que per la Fira s'havia presentat una iniciativa que ens semblava força interessant. La creació de la web: **www.lavila.org**. Enguany hi han tornat a ser per mostrar-nos les novetats afegides des de llavors ençà, que, després d'un any sense gaire activitat visible, han estat moltes. I és que l'associació ha estat relitzant una tasca silenciosa pero necessària per a la seva consolidació dins aquest nou mitjà de comunicació anomenat Internet. *"Hem fet un gran esforç per eliminar totes les pàgines en construcció sense minvar el contingut de la idea inicial"* ens diuen, i ho han aconseguit. Tots els qui visiten les pàgines de lavila.org tenen informació del terme municipal de Santa Margalida més enllà de la de l'interès turístic o geogràfic. Coneixeran aspectes molt detallats de la història, l'actualitat i el tarannà cultural i social del nostre po-

ble. És un espai a l'abast de totes les associacions del poble perquè es puguin donar a conèixer i mantenir informats a tots els seus membres. I, com no, per a les empreses i comerços de Santa Margalida. Miquel Moll, president de l'associació, insisteix en aquest tema: *"Les empreses margalidanes, amb el reclam turístic i cultural de les nostres planes, disposen d'un mostrador inmillorable per publicitar-se i fins hi tot de comercialitzar els seus productes i serveis"*, per demostrar que això del comerç electrònic funciona realment, entre les novetats hi ha un exemple molt clar: *"Hem incorporat una plana on, qualsevol persona, pot fer un donatiu per adobar la teulada de l'església sense moure's de ca seva, mitjançant la targeta de crèdit"*, ho han fet d'una manera amena i senzilla. Precisament fer senzilles les coses per al visitant rau la major dificultat de la creació d'una pàgina web. Antònia Calafat, dissenyadora i editora de la pàgina, ho pensa així: *"Dissenyar una espai web no és complicat, però sí és una tasca complexa i treballosa. Muntar una plana a internet és fàcil però allò vertaderament difícil és fer una pàgina que funcioni en tots els aspectes, quant a l'aspecte tècnic s'ha de mirar que no presenti problemes a l'hora de llegir-la amb qualsevol programa de navegació, que es carreguin bé les imatges, animacions, tipus de lletra, etc... i pel que fa al disseny, aquest s'ha convertit en un element importantíssim, ja que avui en dia hi ha molta competència dins internet i la bona imatge d'una pàgina és el primer reclam dels productes, serveis o informacions que oferim."*

Volguem o no, Internet és el mitjà de

comunicació que dominarà en un futur molt més proper del que ens podem imaginar. Les estadístiques diuen que en el 2004 un de cada dos europeus tindrà accés a internet des de ca seva. *"És un tren que està passant i els margalidans hi bem de pujar ara, perquè com més esperem més difícil serà."*

Si podeu, visitau **www.lavila.org**, encara ha de créixer molt però ja hi trobareu una bona mostra del que és el nostre terme municipal. Entre les novetats hem de destacar, a més la ja mencionada del donatiu, les pàgines de Son Real i Joan Mascaró Fornés a dins l'apartat de cultura, l'oliviera, l'actualitat, noves pàgines exclusives d'algunes empreses, novetats a l'espai del jovent, de l'ajuntament...I moltes més coses que s'ho paga descobrir per vosaltres mateixos.■

Gràcies a tothom!

L'AGRUPAMENT escolta Turó del Drac i l'equip de pares i mares, han fet possible, per primera vegada, la realització d'una tómbola per la Fira.

La nova experiència que en un principi semblava prou difícil, s'ha fet realitat i ha resultat del tot positiva. Per tal motiu volem agrair en primer lloc a tots els comerços i als particulars l'aportació del material per a la tómbola.

També volem fer arribar el

nostre agraïment al propietari de la portassa on es va celebrar, ja que fou un lloc idoni, i a l'OCB que ens va cedir l'equip de megafonia.

Així, amb aquestes línies volem fer arribar les mil gràcies a tothom i esperam tanta col·laboració com enguany a la propera Fira. ▀

Atentament:

Sempre a punt

Equip de Caps del Turó del Drac.

Moviment Parroquial

MATRIMONIS:

- 04 març .- Eugeni Triay Soler amb
Francisca-Ana Gayà Morey
- 11 març .- Antoni Serra Munar amb
Maria-Elena Tomàs Gayà
- 08 abril .- Joan-Manel Cardell Serra amb
Maria del Carme Massanet Vera
- 01 maig .- Josep-Miquel Nadal Estelrich amb
Margalida Cànaves Ribas

DEFUNCIONS:

- 20 febrer .-Francisco Cifre Capó (Lluc) 81 anys.
- 24 febrer .-Francisca Fullana Ribas (de sa Capella)
54 anys.
- 18 març .-Sebastià Reus Ferrer (Manyo) 46 anys.
- 18 març .-Antoni Monjo Flo (Guimaller) 92 anys.
- 21 març .-Joana Perelló Alzamora (Saca) 79 anys.
- 05 abril .-Catalina Riera Alemany (Serra) 84 anys.
- 11 abril .-Bartomeu Alomar Fornés (Sineuer) 83 anys.
- 21 abril .-Magdalena Pasqual Matas (Ponça) 86 anys.
- 22 abril .-Catalina Pastor Barceló (Poveta) 84 anys.

antònia calafat

disseny web
multimèdia
il·lustració
disseny gràfic

www.antoniacalafat.com
antoniac@chv.es
tels. 607 56 40 23
971 52 33 80
Sta. Margalida

Restaurant ARCO IRIS

Regina

**MENJAR TÍPIC MALLORQUÍ
SOPARS DE GERMANOR
ARROS BRUT, PORCELLA,
CARAGOLS, CONILL TORRAT,...**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, Km. 8'100 Tel. 53 70 27

Energia solar, l'energia del futur

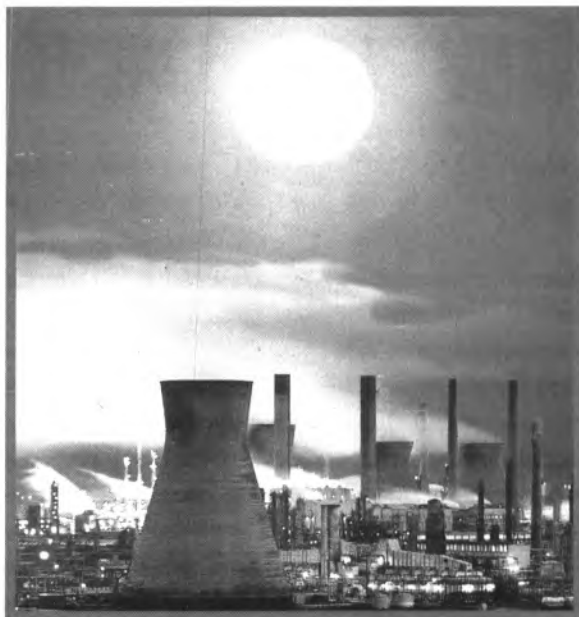
VALENTÍN Gimenez Sánchez, diplomant en instal·lació i projectes d'equips d'energia solar, viu a Santa Margalida i aquí ha obert el seu negoci dedicat al muntatge i venda d'equips i instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar, "Eurosolar". Amb Valentín parlarem una estona perquè ens donàs unes nocions del que és i com funciona aquest tipus d'energia.

L'energia solar, per la seva comoditat, baix cost, netedat i valor ecològic, és sens dubte l'energia del futur, tot i la despesa important que comporta la inversió per a la seva instal·lació, despesa que s'amortitza, més o manco, en uns vuit anys d'utilització.

Fins ara, aquest tipus d'instal·lacions s'han fet de manera poc rigorosa, diríem que per provar, la gent aquí la coneix poc i es troba un poc a l'expectativa de veure com evoluciona. Aquí a Mallorca, tecnològicament podem dir que estam al mateix nivell que a la resta d'Europa i pel que fa a l'ús, evidentment, ens trobam per davall, per una major conscienciació i unes ajudes institucio-

nals més quantioses, tot i que aquí també estan subvencionades aquest tipus d'instal·lacions, enguany estan aquestes subvencions en 600 pessetes per Wat instal·lat i 30.000 pessetes per metre quadrat de col·lector per encaletir aigua i calefacció. Generalment, les subvencions cobreixen, segons el tipus d'instal·lació, en torn del 40% del pressupost, subvencions que procedeixen dels fons europeus.

Els sistemes d'energia solar es basen en unes plaques que s'instal·len per recollir les radiacions solars i transformar-les en energia que pot ser enmagatzamada en unes bateries i ser utilitzada els moments en què no hi sol. La disponibilitat d'energia va en relació directa a la quantitat de metres quadrats de plaques i bateries instal·lades, la seva utilització serveix per a il·luminació, per encaletir aigua, per a calefacció, geleres o televisors i altres usos. Per a saber quines possibilitats d'utilització té una instal·lació d'energia

solar, el primer que s'ha de saber és quin seria el consum mitjà que nosaltres desitjam per a les nostres necessitats i en raó a aquestes necessitats estan el tipus d'instal·lació i el seu cost. Una casa normal que vulgui tenir les seves necessitats cobertes pel que fa a energia, necessita una instal·lació que vagi entre un milió i mig i dos milions i mig de pessetes. Tot i que cada cas s'hauria de veure per separat.

El manteniment d'aquest tipus d'instal·lacions és quasi nul i la vida mitjana es troba en torn dels 30 a 40 anys. Els sistemes de gas-oil i de butà són més econòmics d'instal·lació però molt més cars de consum que els d'energia solar i el rendiment d'aquests és molt millor. ▀

EUROSOLAR

Valentín Jiménez Sánchez

C/. Juan Monjo March, 47 • 07450 Sta. Margarita
Tels./Fax: 971 52 36 49

- Energía Solar y Eólica para Agua Caliente y Electricidad
- Calentamiento de Piscinas
- Estudios Energéticos
- Generadores
- Calefacción y Fontanería
- Venta, Montaje y Mantenimiento

Experiencia y Profesionalidad

Aquesta fotografia cedida per Miquel Monjo, la va fer el retratista Mascaró de Maria de la Salut, el 8 d'abril del 1953. Es tracta de la construcció del camp de futbol de s'Estanyol, i per un escrit que porta a l'anvers signat per Joan Monjo Oliver, ens enteram d'un ambiciós projecte, el text diu: "Una foto de la construcción del Campo de Deportes de Santa Margarita, que ha de tener cabida para unas 6.000 personas y que su precio se eleva a más de medio millón de pesetas. Los deportes que en dicho campo se practicarán son los siguientes: Campo de futbol, Pista de Bicicletas, Campo de Atletismo, Campo de Baloncesto, Campo de Balón-Volea, etc. etc."

Margaritense: passat i futur

PASSAT

Aquesta fotografia correspon al "Margaritense" dels anys cinquanta, tots els jugadors eren de la Vila. De d'alt a baix i d'esquerra a dreta: Rafel Matas, Sebastià Fornés Planas, Joan Borràs Femenias, Pere-Joan Cànaves Estelrich (E.P.D.) Joan Alòs, Damià Estelrich Dalmau, Joan Muntaner Mesilla, Llorenç Mas Tous, Joan Font Serra, Bartomeu Capó Morey, Miquel Ordinas Pascual, Mateu Escalas Muntaner i Joan Cladera Moragues.

FUTUR

La foto correspon a l'any 2000. De dalt a baix i de d'esquerra a dreta: Entrenador: Federico Calero, Xavier Vanrell Borràs, Antoni Vanrell Borràs, Joan Baltasar Crespi Moragues, Manolo Calero Garau, José-Manuel Pérez, Miquel Perelló, Joan-Toni Molina, Gabriel Salas, Rafel Ferrer, Guillem Pastor Pastor, Pep Miralles, Salvador Bringas, Miquel-Àngel del Olmo, Esteve Perelló. Manca a la foto en Xavier Ferrer.

La manada d'espàrecs

AIXÒ que vaig a recordar no és una cosa de l'altre món, però és entretingut i, sobretot, és una cosa de la Vila.

Es tracta de dues nines vileres, encara petites i ben dixonides, que anaven a costura a Ca les Monges, on eren les primeres de la costura que era l'escola, i li deien costura perquè més que ensenyar lletra i comptes, ensenyaven a manejar l'agulla de cosir, les agulles de fer calça, fer ganxet, es "mundillo"... perquè aprenguessin a fer calça, cosir, fer randa, apedaçar... que era el que s'usava en aquell temps.

En aquells primers anys del present segle, es pot dir que no hi havia més costura que la de ca les Monges, que es feia cada dia de la setmana, dematí i capvespre, manco el dijous el capvespre, que era lliure pels al.lots de l'escola i l'aprofitaven, segons la temporada, per anar a robar ametlons, cercar nierons, cercar espàrecs, posar agafadors, provar-se a córrer amb un cércol i estirar les cames.

Idò, aquelles dues butzes de la costura, que eren ben amigues, un dijous capvespre anaren a jugar per darrera l'església, era temps d'espàrecs i per allà hi havia moltes esparragueres i veren molts d'espàrecs que ningú no collia perquè la gent hi tenia mania, ja que per allà hi anaven a cremar les màrfegues dels que s'havien mort, i també hi duien a tirar qualque gallina, conill o moix morts, estava molt brut i abandonat i semblava no tenir més amo que els al.lots que hi anaven a jugar i no en feien de bona.

A la vista d'aquell esplet d'espàrecs, ben vistosos, aquelles dues nines tan espavilades, pensaren fer el seu negoci que consistia en fer una manada d'espàrecs i dur-la a vendre. Es posaren d'acord però, empegueïdes de dur-la a vendre, canviaren el seu pla i, en lloc de dur-los a vendre els resgalarien, i pensaren regalar-los

a Dona Tomassa, una senyora d'edat, bona persona ferm i que elles conceïen. Dona Tomassa, al cel sia, era la mare del Senyor telegrafista i vivien a la Plaça, on avui hi ha Mobles Payeras, eren gent que no feien mal ni al pa i eren ben vists de tothom.

Aquelles dues llesterrones s'explicaven entre elles i deien: "Si duim els espàrecs a vendre i ens demanen on els hem trobat, ningú no els voldrà i si els mos compren, haurem de donar els doblers a ca nostra i no els tornarem a veure i si els regalam a Dna. Tomassa, ens donarà qualque cosa i si ens dona dues o quatre dècimes, podrem comprar galletes i les mos menjarem".

Així que començaren a collir espàrecs, tots de primera, feren una bona manada, la lligaren amb una fulla de porrassa, la travaren amb una pua d'oranyer, i mentre anaven a dur-la a

Dna. Tomassa, recordant que ningú no volia espàrecs de darrera l'església, resolgueren que si demanava d'on els havien collit, dirien que pel camí de Reboster. No vengué el cas de demanar-lis d'on els havien collit i s'estalviaren de contar la mentida que duïen preparada.

Anaren a ca Dona Tomassa, amb la manada d'espàrecs, va sortir la criada i elles demanaren que sortís la Senyora i li oferiren el regal de la manada. La Senyora no se'n podia avenir del regal d'aquelles nines que ella coneixia i les tenia en la bona fama que mereixien. Va alabar els espàrecs, les donà les gràcies i les va fer un sermó de dona vella, va dur els espàrecs a la cuina, mentre, les nines l'esperaven, la Senyora tornà sortir i les donà dues dècimes perhom, que era, més o manco el que elles havien calculat que podrien treure.

Si contenta va quedar del regal Dona Tomassa, més contentes quedaren les dues nines amb dues dècimes cada una dins les mans, que no n'havien de donar compte a ningú, gastarles al seu gust i anar a can Salvador des Forn a comprar galletes que per dues dècimes en donaven dues i per quatre dècimes cinc; davant això ajuntaren les quatre dècimes i ja son partides cap a Can Salvador a comprar galletes i així com havien ajuntat els doblers es partiren les galletes que tocaren a dues i mitja i no dues cas que no haguessin ajuntat els doblers.

Amb bona pau i companyia, es menjaren les galletes, amb ganes de repetir la feta anant a cercar espàrecs per devers s'Estanyol i per les voreres del cementeri, que n'hi solia ha-

La Vila abans de 1925

ver molts perquè la gent els tenia manies i no anaven a collir-los.

A la vista està que aquelles dues nines eren ben llestes i espavilades i no importa ponderar, perquè "les obres desempenyen el mestre".

Aquesta feta de regalar els espàreccs, la repetiren el mateix any a distintes cases, entre elles a ca Dona Margalida de Son Mulet (c.p.d.) que

també tota agraida les donà quatre dècimes, que era el que, més o manco, valia en aquell temps una manada d'espàreccs ben presentada, lligada amb un floc de fulla de porrasa cosida amb una punxa oranyer.

Aquesta endemesa que he contat, no la feren més que un any, perquè l'any vinent ja eren un poc més grans i havien cobrat coneixement. Varen viure molts d'anys i sempre donaren

bon exemple, no foren massa riques en vida, però sempre tengueren el més necessari i un poc més, avui, ja mortes, segur que tenen recompensa de Déu.

Tot això ho vaig sentir contar a una de les interessades amb molta de gràcia, recordant una de les seves nines, entre un grup d'amigues.■

Mn. Antoni Rubi (E.P.D)

SUPER S'ABEURADOR

**POLLASTRE A L'AST
HAMBURGUESES
PINXOS
BISTECS REBOSSATS**

**SERVICI A DOMICILI
ENCÀRRECS AL TF.:**

971 85 60 04

Plaça S'Abeurador
SANTA MARGALIDA

cin@l

Gestión e Informática s.l.

- ORDINADORS
- PROGRAMES
- IMPRESORES
- MATERIAL D'OFICINA
- COMPTABILITAT
- TELÈFONS
- FAX - TMA
- ASSEGURANCES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

Bar Can Maco

DES DE
1933

PÇA. S'ABEURADOR, 5 - TEL. 971 52 32 23
07450 SANTA MARGALIDA

Òptica Santa Margalida

Passeig d'es Povàs, 25
Tel. 52 39 22 - SANTA MARGALIDA

Òptica Ca'n Picafort

Passeig Colón, 92
Tel. 85 15 36 - CA'N PICAFORT

Temporada d'Oscars

DESPRÉS d'un Nadal fluixet, tot s'ha de dir, pel que fa a programació de cinema, ha arribat la temporada dels "Oscars" carregada, com quasi sempre, de grates sorpreses. I més en guany amb obres tan refrescants com **AMERICAN BEAUTY** o **MAGNÒLIA**, que finalment han aconseguit introduir dins el cinema comercial un llenguatge que fins ara només podíem trobar en les produccions independents, això demostra que cada vegada hi ha més cultura cinematogràfica i ens hem de congratular. I com que el cinema s'ha convertit en un art a l'abast de tothom i tothom hi pot dir la seva, jo hi diré la meua:

AMERICAN BEAUTY

★★★★★

Director: Sam Mendes.

Repart: Kevin Spacey, Annette Bening, Mena Suvari...

Merescuda guanyadora de l'Oscar a la Millor Pel·lícula. El seu èxit no tan sols es fonamenta en la qualitat de realització, també hem de destacar la magnífica interpretació de Kevin Spacey (Oscar al Millor Actor), d'Annette Bening i de tot el repart en general. El guió, excel·lent, convida a la reflexió sobre l'educació, els sentiments, les frustracions i els valors de la societat americana, tot i que és extrapolable a qualsevol societat occidental com la nostra.

En definitiva: veure i gaudir.

TOY STORY

★★★★★

Qui diu que segones parts mai no són bones?. Aquesta segona entrega fa pensar que l'altra tan sols va ser una primera experiència que va servir per marcar un abans i un després en

el món del cinema d'animació. **Toy Story II** supera l'anterior entrega en tots els aspectes, en la qualitat i realisme de les animacions i, sobretot, en el guió. És molt entretinguda, per a gent de 4 fins a 99 anys. No us la perdeu!!!

MAGNOLIA

★★★★★

Director: Paul Thomas Anderson.

Repart: Tom Cruise, Julianne Moore, Philip S. Hoffman...

El ritme narratiu d'aquesta pel·lícula és admirable. Et passes 3 hores dins el cinema veient mil històries entrelaçades d'una manera magistral que et fan sentir com en una muntanya russa. La interpretació de Tom Cruise és molt bona, però no és l'única, qualsevol dels altres secundaris podria haver optat a l'Oscar.

LAS NORMAS DE LA CASA DE LA SIDRA

★★★★★

Director: Lasse Hallström.

Repart: Tobey Maguire, Michael Caine, Charlize Theron...

John Irving obtingué l'Oscar pel guió d'aquesta pel·lícula que és una adaptació de la novel·la "Prínceps de

Main, Reis de Nova Anglaterra" escrita per ell mateix. La

participació d'aquest prestigiós novel·lista ja representa un valor intrínsec al que tan sols ens resta afegir una més que correcta realització i la valuosa aportació d'un Michael Caine que broda el seu paper.

Tracta un tema, sempre polèmic, com és l'avortament, d'una manera prou valenta i compromesa per tractar-se d'una producció Nordamericana.

AL LÍMITE

★★★

Director: Martin Scorsese.

Repart: Nicolas Cage, Patricia Arquette, John Goodman...

Aquesta és una pel·lícula atrevida i directa que de la mà de Martin Scorsese ens mostra com són tres dies en la vida d'un turmentat heroi urbà interpretat per, qui sinó, Nicolas Cage. Aquesta referència ens podria fer pensar que no ens la podem perdre. Però, sincerament, em va semblar una pel·lícula incòmoda i angoixant. En Nicolas Cage fa molt bé això de posar cara d'"ecce homo" durant les dues hores de pel·lícula, ja ho ha demostrat sobradament en tants d'altres títols, però m'agradaria veure'l interpretant altres registres. Qui hi vagi per passar una agradable tarda de cine de diumenge quedarà decebut. ■

El Lleó de la Metro

El racó de na Xisca

ESTIMADA Mallorca:

Cada dia que et mir, el meu cor s'encongeix, et mir i t'ensum com si fos el darrer dia que pogués fer-ho.

Muntanyes que s'aixequen del no-res, creixen i creixen fins a tapar el sol lluent que em fa sentir millor quan les coses no van gaire bé. Camps plen de colors, tons verdosos i groguencs, que fan que els arbres semblin d'un quadre que de sobte ha reviscolat.

Aquest tren que m'emporta per dins aquest paradís d'olors i colors que m'allunyen de la realitat absurda i hipòcrita que em fa ser diferent. Davant jo, una mirada perduda, un home vell amb ulls plorosos que em conta amb veu tremolosa que abans tot era diferent. La gent, les maneres i la seva parla, em transmet l'enyorança que li provoquen els records de llavors ençà. El seu cap assimila que el temps ha passat, però el cor es manté reaci a acceptar que ara tot és apariència, els valors i els principis s'han perdut entre les ombres del passat. S'a-

comiada de mi i baixa del tren.

M'hagués agradat estrènyer la seva ma i dir-li que puc sentir la nostàlgia d'haver-lo conegut jove. Mai no tornaré veure aquell home, però els seus ulls quedaran intactes per sempre dins la meva memòria.

Pensaràs que soc un romàntic, deu ser que soc mallorquí.

A poc a poc, el tren s'atura perquè ha arribat al seu destí, i jo al meu, sé que des del primer moment que surti d'aquí tot serà diferent, el cap començarà a funcionar com una màquina i el cor es guarnirà de la fredor que sent aquí fora i no sortirà del seu amagatall fins que torni a pujar a aquest tren, quan et pugui sentir lliure i el cap se'm dormi per donar pas a la imaginació, al somni, al sentiment que em fan creure que encara estic viva i per tant que soc capaç de sentir.■

P.D: Qui sabés com guardar-te d'allò que en diuen progrés!

Sempre fidel:

Xisca Moreno

UNA NIT DE FREDOR

*Una nit de fredor,
una mare sospira:
és tard i fa fosca
i el nin que no arriba.*

*El rellotge que marca
que ja són les dues,
els ulls que no es clouen
car no està tranquil·la.*

*Se senten les passes
de gent que camina,
la mare que escolta
vora les cortines.*

*El nin que ara arriba
es treu les sabates,
descalç, de puntetes,
cap al bany camina.*

*La llum i l'aixeta
i el nin de puntetes,
no vol que la mare
se'n temi que arriba.*

*"El nin ja és a casa"
-la mare mussita.
Els ulls ara es clouen,
s'adorm, ja és de dia.*

Poema

CRITS AMARGS

Les veus dels desconeguts
criden sense consol,
sentiments d'angoixa
d'unes vides sense sentit.
Llàgrimes de sofriment,
somriure d'esperança
que mai no arriba,
consol en les petites coses
de cada dia,
dies llargs d'estiu
esperant la felicitat

que sols dura
el que duren els dies
més curts de l'hivern,
on la fosca de la nit
ens abriga ben prest.

I torna clarejar el nou dia
obrint-se a l'esperança
del que és desconegut,
del que és nou;
recordant-nos que,
els nostres crits
poques vegades seran escoltats,

tal vegada mai.
Però seguirem cridant:
crits, crits, crits;
veus desconegudes,
misèries humanes,
impunes, que deixen
l'arbre sense fulles
i sense saber
si tornarà a florir
la pròxima primavera.

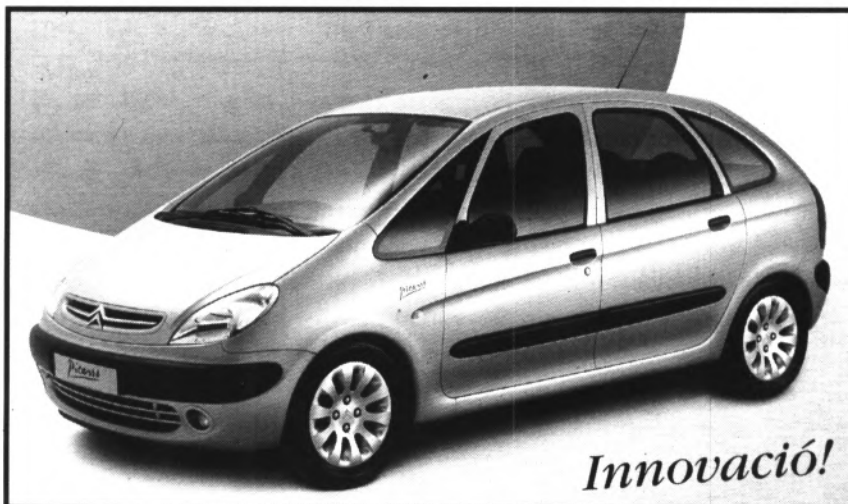
Josep Escalas i Muntaner

AUTOS RIERA-QUETGLAS, C.B.

Su concesionario CITROËN y SUZUKI

CITROËN XSARA PICASSO

Des de 2.679.795 pta - descompte promoció!

Innovació!

Tel. Sta Margalida: 971 52 38 01

Tel. Ca'n Picafort: 971 85 01 80

Bar Restaurant
Sis Pins

El's desitja Bones Festes

Avda. Talaïot de Sa Nineta, 604 · Son Serra de Marina

Tel. 85 40 97

Bar

Ca's Sigaló

Miquel Ordinas, 4 - tel. 971 52 34 33
Santa Margalida

FORN DE PA I PASTISSERIA

forn
Ca'n Joan

Saturn, 5 - Tel. 971 52 35 16 - SANTA MARGALIDA

A partir d'ara, inclourem a la nostra revista un nou col·laborador, es tracta d'un descendent, per part de mare, de mallorquins que s'establiren a l'Argentina allà pels anys quaranta. En Sergi ens vol contar coses d'aquí i de la que per a molts de mallorquins fou com una mena de terra de promissió, i ho fa amb un llenguatge que porta una notable càrrega poètica, aquest fet ens ha empès a publicar els seus escrits en el mateix idioma en què han estat redactats: el castellà. Pensam que fer-ho així no significa ni una sola passa enrera en la tasca de defensa aferissada de la nostra llengua, única present fins ara a les pàgines d'aquesta revista.

La generación del abuelo

*TENÍAN un destino:
contruir países.
mas nadie... les había avisado.*

¿Cuándo? ¿Cuándo lo hizo?

¿En que momento decidió el no va más y se trazó la empresa de forjarse un porvenir lejos de esta tierra?

¿Cuál fue el motivo? ¿Qué neurona rebelde se impuso a las demás de un grito? ¿Cuántas dudas le aboraron? ¿Cuántas certezas?

* * *

Y el pueblo va apareciendo y desapareciendo, más lo segundo que lo primero, entre curvas y cuestas, entre montañas y bosques.

¿Cuántos otros, a pie o a caballo, acompañados por el crin-cran de un carro viejo siguieron el mismo camino?

Y el pueblo va desapareciendo de la retina enjuagada, de la vista borrosa. Va desapareciendo en cataratas con un "hasta pronto" eterno en los labios.

Atrás quedaron los pañuelos, las vidas de unos y otros que se reacomodan, que siguen sus ritmos de puños y dientes apretados, las vidas que no aflojan, en el surco o en el andamio. Qué más da. La vida sigue su ritmo, su cadencia.

A los que parten les espera el muelle.

La despedida, siempre la despedida,

Los abrazos, los buenos augu-

rios, el lloriqueo de algún niño que algo presiente.

Un joven desorientado y triste mira el horizonte de agua, otro, en cambio, mira hacia atrás y sonríe, nadie notará su ausencia.

Suben el puente como sonámbulos, desorganizados, con pasitos cortos ¡Guarda con los niños!

Y se quedan mirándose unos a otros a los ojos, con firmeza, aunque tiemble el mentón ¡Hasta la vista!

Y la vista empieza a moverse, las manos se agitan multicolores, como banderines. Los pies empiezan a flotar en un vaivén INFINITO (?). ¡Si pudiera congelar el momento!

Y la gente de uno y otro lado empieza a hacerse pequeña, diminuta.

Veo a mi madre y a mi tío prendido de la pollera de la abuela, al abuelo hablando con su hijo mayor sobre el futuro.

Mientras, la gente se convierte en un punto que se pierde en el horizonte.

* * *

A mi gente les esperaban quince días en barco hasta el destino: Buenos Aires, y de ahí 500 Kms. hasta Santa Fe, donde finalmente se asentaron.

Y en ese lugar comenzaron a construir un país. Claro que no

lo hicieron solos. Había muchísimos paisanos en la empresa: gallegos, suizos, italianos, árabes... De todos sitios confluían a esas tierras donde el trabajo y la oportunidades abundaban.

Ellos, que salían corridos por la guerra, el hambre, la falta de futuro, la aventura; llegaron a aquellas tierras a construir un país. ¡Y vaya si lo hicieron! Con tesón, con hombría, con grandeza.

¿Qué será de mi gente? ¿Qué de mi pueblo?

La generación del abuelo Jaime construyó, a principios del siglo XX, países allende el mar. Hoy, estos países se encuentran acosados por la falta de futuro.

La generación del abuelo construyó países, pero dejó que otros los condujeran por ellos.

Ha de llegar el día en que los trabajadores, protagonistas de su propio destino, puedan decidir que hacer con la obra que han creado.

Cuando me interno en el pensamiento del viejo, tan lejos de la tie-

rra que amó como a ninguna, descubro lo profundo del sacrificio, del esfuerzo.

Lo primero que hizo Jaime en la finca fue sembrar naranjos, que al tiempo fueron árboles de noble porte, unas plantas de membrillo, una higuera y una parra. Y un cerezo que dicen que no dió fruto por eso del clima.

El tomate (como monocultivo) dominaba la zona, tan duro para el producto estar siempre expuesto al mercado y a sus necesidades, a un año bueno y otro malo. ¡Y aquello queda tan, pero tan lejos!

El campesino, el agricultor siempre en el surco.

* * *

¡Qué poco sé de vos, viejo!

¡Cuánto más quisiera saber!

Te busco, alguna tarde, por cuatro caminos de Son Sant Martí o en tu vieja casa de Muro, fue ella la que me dijo que aún te añora. Fue el portal que me preguntó por tu ausencia, quería saber de tu valor, de tu fuerza, de tu audacia.

Yo le dije que sólo te recuerdo sentado bajo la parra una tarde de tormenta, fumando y enderezando

clavos. Fumando el tabaco que luego te llevaria quien sabe a donde, a otra aventura más intrépida aún, a la que no dudaste en ponerle el pecho.

¡Ah viejo! ¡Quién pudiera preguntarte tantas, pero tantas cosas!

Y mientras recorro el espacio desandando el camino que emprendiste tiempo atrás, no es casual que me aborden las mismas lágrimas que hoy evoco.■

Sergio Storti Fornés

Marzo 2000

BANCA MARCH

Passeig des Pouàs, 1 - 07450 SANTA MARGALIDA

PINSAMA S.L.

- *PINTURES EN GENERAL
- *GOTELET
- *PICAT
- *REVESTIMENTS (Interiors Façanes)
- *DECORACIÓ D'INTERIORS
- *LACATS
- *VERNISSATS EN GENERAL

C/. Indústria, 2
Tel. 971 52 30 52 - Tel. Part. 971 52 37 86
SANTA MARGALIDA

ECONOMISTA
ASESOR FISCAL

GESTORIA
ADMINISTRATIVA

SEBASTIÁN PASTOR PERELLÓ

GESTIÓN ADMINISTRATIVA, FISCAL, LABORAL Y CONTABLE

Costa i Llobera, 26-B - 07458 CA'N PICAFORT
Tels. 971 85 00 66 / 971 85 00 38 - Fax. 971 85 10 86
E-mail: spastor944@mutuabalea.es

Bona Imatge
INSTITUT DE BELLESA

Depilacions • Neteges de cutis • tractaments d'acné
• Tractaments facials • Tractaments corporals •
Maquillatges de novia (prova gratis sense compromís)

Plaça de la Vila, 21 - Tel. 971 856175 - Santa Margalida

BAR • RESTAURANT • PIZZERIA

DUNES PLATJA

C/. Passeig Colón, 140 - Tel. 971 85 24 85
07458 CAN PICAFORT

MENJADES D'EMPRESES I CELEBRACIONS

Baquettes - Berenars - Menú Diari

C/. Eng. Felicià Fuster, 15 - Tel. 971 85 60 19 - Santa Margalida

**Muebles
Payeras**

*El seu establiment "expert" a Santa Margalida
Tot un expert en mobles i electrodomèstics*

MOBLES TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA
MOBLES CUINA
CORTINATGES - TAPISSERIA
CATIFES - IL·LUMINACIÓ

Plaça de la Vila, 15
Telèfon 971 52 30 79 - Fax. 971 52 30 34
SANTA MARGALIDA (Mallorca)

Via Suissa, 60 (front de la benzinera)
Telèfon 971 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

RESTAURANT
“S'ALQUERIA”

BATETJOS

NOCES

COMUNIONS

BANQUETS

Ctra. Santa Margalida a Ca'n Picafort, Km 2,5
Tel. 971 52 37 11 - Santa Margalida
